

туристських центрів, таких як: Париж, Відень, Барселона, Рим, Венеція, Прага та ін. Це зумовлено потягом туристів у цих містах до історичного центру та обмеженими можливостями для крупної нової готельної забудови в центрі цих міст.

Найбільша кількість міні-готелів розташована у Закарпатській, Запорізькій, Одеській та Львівській областях, у м. Києві.

Сьогодні міні-готелі мають ряд особливостей і переваг, наприклад:

- затишні номери і «домашня атмосфера» всього закладу;
- невелика кількість гостей, що дозволяє з особливою увагою ставитися до індивідуальних побажань кожного з них;
- невисока ціна в порівнянні із звичайними готелями;
- різноманітність місць розташування; сучасний ремонт;
- концептуальність тощо.

Таким чином, міні-готелі із якісним сервісом і бюджетним проживанням отримують все більшу популярність сьогодні, що зможе дати додатковий стимул до відкриття нових якісних готелів та підвищення конкуренції в готельному секторі, а отже і збільшити потік туристів до відповідного регіону.

Література

1. Хлібович О. Туризм після Євро-2012 – чи здійснилися сподівання? [Електрон. ресурс] / О. Хлібович. – Режим доступу: <http://uapress.info/uk/news/show/8049> (дата звернення 24.01.2018 р.). – Назва з екрана.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

Ю. В. ФЕДОТОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економічної теорії та міжнародної економіки

Я. В. ЧЕРКАС, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Готельна індустрія сьогодні є важливим складником туристсько-рекреаційної галузі і перспективним напрямом розвитку, в першу чергу, тих регіонів, які не характеризуються розвиненою промисловою сферою, однак володіють потужним рекреаційно-туристським потенціалом.

Національному готельному господарству надається велике значення в багатьох країнах світу, оскільки воно відіграє важливу роль у забезпеченні зайнятості місцевого населення, здійснюючи позитивний вплив на інші сектори національної економіки.

В Україні туристична індустрія як самостійний сектор економіки перебуває в стадії свого становлення. Кількість підприємств готельного типу зросла з 1396 у 1991 році до 1731 у 2010 році [1]. Безумовно, дані за 2010 рік,

представлені на офіційному сайті Державної служби статистики України, не можуть у певній мірі відобразити сучасну ситуацію, однак збільшення кількості іноземних громадян, які відвідали Україну протягом 2000-2016 рр. на 6902156 осіб дозволяє сформулювати гіпотезу стосовно позитивних тенденцій розвитку цієї галузі.

Незважаючи на певні позитивні зрушення, у готельній галузі залишається цілий комплекс проблем, що у значній мірі перешкоджають подальшому розвитку готельної індустрії [2].

По-перше, це недосконалість структури підприємств готельного типу. У структурі готельної бази України, крім готелів та аналогічних закладів, присутні типи засобів розміщення, що не відносяться до підприємств готельного господарства (кемпінги, гуртожитки для приїжджих та інші).

По-друге, це невідповідність матеріально-технічної бази більшості готелів вимогам міжнародних стандартів. Мова йде про те, що переважна більшість готельних туристських підприємств активно формувалась наприкінці минулого століття, і несвоєчасне проведення капітальних і поточних ремонтів призвели до їх значного як фізичного, так і морального зносу будівель та їхнього оснащення.

По-третє, це недосконалість складу номерного фонду: в готелях переважають двомісні номери, тоді як за європейськими стандартами номерний фонд готелів на 70-80 % повинен складатися з одномісних номерів.

Четвертою особливістю є висока частка 1-2-3 зіркового сегменту готелів. Цей сегмент характеризується низьким рівнем рентабельності, що обумовлюється їх низькою привабливістю для інвесторів.

Отже, враховуючи описані бар'єри, для подальшого розвитку готельного сектора необхідними є: створення сприятливого інвестиційного клімату на макrorівні (привабливі умови економічної діяльності в країні в цілому) і мікрорівні (податкові, митні та інші пільги для підприємств, які спеціалізуються на наданні готельних послуг) з метою залучення вітчизняного та іноземного капіталу; безпосередня участь і підтримка держави у здійсненні великих інвестиційних проєктів; збільшення переліку додаткових послуг; підвищення якості та культури обслуговування клієнтів. Готельний бізнес має стати провідним чинником активізації туризму і зростання значення національної культури.

Література

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України : [Електрон. ресурс]. – Електронні дані. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення 16.01.2018 р.).
2. Керанчук Т.Л. Проблеми розвитку підприємств готельної індустрії в Україні / Т. Л. Керанчук : [Електрон. ресурс]. – Електронні дані. – Режим доступу: http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1377/1/Keranchuk_Tezy.pdf.